

سیاه چادر بافی خراسان جنوبی

به دست بافته ای بسیار ساده با موی بز جهت استفاده در سقف و دیوارهای چادر عشایر گفته می شود. عمده ماده مورد نیاز جهت بافت سیاه چادر موی بز است که از رنگ سیاه زاغ، سور و بور آن استفاده می شود.

کلیه مراحل پاکیزه سازی و ریسندگی نیز توسط مردان و زنان بومی به انجام می رسد. عمده محصول تولیدی این رشته تخته های سیاه چادر می باشد که جهت تهیه چادر عشایری با اندازه های مختلف، تعدادی از آنها را به هم متصل می کنند. این تخته ها به طول تقریبی هشت تا ده متر و عرض یک متر بافته شده و به صورت ساده و کاملاً سیاه رنگ می باشد. برخی افراد برای ایجاد تمایز بین سیاه چادر خود در حین بافت بر روی این تخته ها با نخ سفید پنبه ای نقش های ساده ای ایجاد می نمایند. ابزار مورد استفاده در سیاه چادربافی بسیار ساده و ابتدایی و شامل دار افقی، شانه، دستک و پاکی می باشد. در حال حاضر بافت سیاه چادر توسط ساکنین روستاهایی چون سیدال و میغان در شهرستان نهبندان و طوایف عشایری شهرستان های سریشه، قاینات، سرایان و... صورت می پذیرد و از این طریق امرار معاش می کنند.

